

Ordføreren (Koføed): Jeg skal paa Lønningsudvalgets Vegne indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Vi har i Udvalget drøftet, om der blandt de Tjenestemænd eller Personer — Tjenestemænd er det jo egentlig ikke — som efter dette Lovforslag vilde faa et Dyrtidstillæg ved Forhøjelse af Kontorholdsvederlaget, var nogle, som er saaledes beskæftigede paa de Kontorer, hvor de er ansatte, at det vilde være rimeligt, at de i noget højere Grad end foreslaaet fik et Tillæg svarende til det, der ydes Statens Tjenestemænd, naar Hensyn tages baade til Løntillæg og til Dyrtidstillæg. Vi har haft et Samraad med den højtærede Kirkeminister om dette Spørgsmaal, og Ministeren har udtalt, at han var villig til at overveje, hvorvidt saadanne fandtes. Ministeren skal alligevel i denne Rigsdagssamling forberede et Lovforslag om Kontorholdsvederlaget for de kommende Aar, og ved Forberedelsen til dette Lovforslag vil Ministeren tage op til Overvejelse, om der blandt disse Folk findes nogle, som burde stilles noget gunstigere, end Lovforslaget her forudsætter. Efter disse Udtalelser har Udvalget enstemmigt besluttet at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, hvilket jeg herved paa Lønningsudvalgets Vegne har den Ære at anbefale.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 3279) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om overordentligt Tilskud til Kontorudgifter ved Amtmandsembederne og ved Embederne som Borgmester og Auktionsdirektør i Helsingør, Odense, Aalborg, Randers, Aarhus og Esbjerg.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2125; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 315).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Koføed): Under Behandlingen af dette Lovforslag i Udvalget har der fundet lignende Drøftelser Sted som dem, jeg omtalte under Behandlingen af det foregaaende paa Dagsordenen opførte Lovforslag. Men alle indenfor Udvalget har været enige om, at uden forudgaaende Undersøgelse af de enkelte Tilfælde vilde man ikke kunne stille Ændringsforslag til Lovforslaget, og man har yderligere været enig om, at det vilde tage nogen Tid at gennemføre en saadan Undersøgelse. Da der desuden har været Enighed om, at det vilde være meget ønskeligt at faa Lovforslaget fremmet, saaledes at den i Lovforslagets Tekst nævnte Tidsfrist for den første Udbetaling ikke skulde overskrides, er hele Udvalget enedes om at indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Der har i Udvalget været ytrede Ønske om at faa et Samraad med den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til den Stilling, som Ministeren vilde indtage til Tjenestemændene ved Mønstrings- og Udskrivningsvæsenet. Et saadant Samraad er blevet afholdt, og Ministeren har i dette erklæret, at han paa Finansloven vilde søge en Bevilling, der øgede det Dyrtidstillæg, som disse Tjenestemænd i Forvejen har, i Forhold til det Niveau, som vi ved vore Løntillæg og Dyrtidstillæg i det hele taget søger at sætte vore Tjenestemænd paa.

Med disse Bemærkninger skal jeg ogsaa anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse.

Parkov: Den ærede Ordfører (Koføed) refererede, at der indenfor Udvalget havde været fremsat Ønske om, at der skulde finde en Undersøgelse Sted af visse Forhold for en Del af de Personers Vedkommende, som hører ind under dette Lovforslag. Jeg hører til dem, der meget har ønsket, at en saadan Undersøgelse skulde iværksættes; jeg haaber, at det ikke skal indskrænke sig til at være et fromt Ønske, men at vort Ønske maa føre til et Resultat, muligvis en noget lignende Ordning som den, den højtærede Kirkeminister har stillet i Udsigt for de Personers Vedkommende, som vedrører ham. Naar der skulde foretages en saadan Undersøgelse, er det Meningen, at den kun skulde omfatte dem, der væsentligst eller maaske udelukkende har deres Erhverv i de paagældende Stillinger, saaledes at altsaa deres Arbejdstid er fuldt eller næsten fuldt beslaglagt i disse Gerninger, og de derfor oppebærer deres væsentligste